CHƯƠNG 2248

Đặt chân đến Chủ Tể chi cảnh

“Tiếp theo nàng định làm gì?”

Hạ Nhân ngồi trên một tảng đá ở sườn núi nào đó, nhìn Thái Chân bên cạnh.

Mái tóc Thái Chân hơi rối, nàng không dùng dây buộc tóc mà cứ mặc cho gió núi thổi tung, quét qua chiếc cổ trắng ngần, đẹp như tranh vẽ.

“Không biết!” Thái Chân lắc đầu, “nhưng ta không muốn tu hành nữa…”

“Sau chuyện này, ta mới biết có thể bình an ở bên chàng mới là điều quan trọng nhất!”

“Huống hồ, thân thể của thiếp cũng đã bị vấy bẩn rồi!”

Trong mắt Thái Chân hiện lên một tia bi thương.

Hạ Nhân lập tức không nhịn được, khí huyết dâng trào: “Vấy bẩn?”

“Phì…” Thái Chân đưa tay che miệng, không nhịn được bật cười: “Phu quân… chàng đừng kích động…”

“Điều ta nói và điều nàng nghĩ không phải cùng một ý!”

“Vậy là ý gì?” Ánh mắt Hạ Nhân hung dữ đến đáng sợ.

Thái Chân nói: “Trước kia ta tu đạo pháp, toàn thân từng bị rót đầy sức mạnh hương hỏa. Sức mạnh hương hỏa thấm vào máu thịt của ta, sau này dù ta muốn tu đạo pháp cũng không thể nữa!”

“Chỉ có thể tu sức mạnh hương hỏa thôi!”

“Hả?” Lúc này Hạ Nhân mới hiểu ra, hắn thở phào một hơi thật sâu: “Nàng nói bị vấy bẩn là có ý này?”

Thái Chân mỉm cười duyên dáng: “Nếu không thì sao… chàng tưởng là có ý gì?”

“Chàng lại dám nghĩ ta như vậy, xem ta đánh chàng…”

“Ha ha ha…” Hạ Nhân bật cười ha hả.

Tiếp đó, giữa hai người là một khoảng im lặng kéo dài.

Gió núi từ xa từng trận thổi tới, sấm chớp vang rền!

“Còn chàng thì sao?” Một lúc sau, Thái Chân lại hỏi Hạ Nhân: “Phu quân định làm gì tiếp theo?”

Hạ Nhân nói: “Tu hành…”

“Nâng tu vi lên, sau đó đi tìm lũ khốn kiếp kia báo thù, không một ai được hòng chạy thoát!”

Còn cả Không Gian Thần Đế đã phá hỏng đại đạo của sư tôn ta nữa.

“Ta sẽ bảo Hồng Lộc mở thông đạo không gian trước, đi về phía Thiên Huyền thần quốc, thu chút lãi trước!”

“Được!” Thái Chân nói: “Ta đi cùng chàng!”

Tiếp đó, Hồng Lộc lại mở thông đạo không gian, ba người trở về Thiên Huyền thần thành thuộc Thiên Huyền thần quốc.

Hạ Nhân biến đổi diện mạo, đích thân đến thương hội tìm Nguyệt Nhiễm.

“Chết rồi…” Một chưởng quỹ trong thương hội nhìn Hạ Nhân, nói: “Ngay hôm qua, nàng đã bị người ta chém chết giữa khu phố đông đúc!”

“Nguyệt Nhiễm không thân không thích, thật đáng thương!”

Hạ Nhân chắp tay: “Tại hạ và cô nương Nguyệt Nhiễm chỉ tình cờ quen biết mà thôi!”

Hạ Nhân rời khỏi thương hội, lại đến phân đà của Kiến Hoàng Thiên Tông xem xét.

Nhưng khi đến phân đà, hắn phát hiện nơi này đã sớm không còn một bóng người.

Hắn liên tiếp đến xem xét mấy phân đà, kết quả đều扑 hụt.

“Công tử…” Trịnh Hồng Lộc nói: “Ta đoán bọn chúng hẳn đã trốn đi rồi!”

“Ừm…” Hạ Nhân gật đầu: “Có lẽ bọn chúng lo mình bị bại lộ, sẽ遭 phải sự vây giết của ba nghìn Thần Đế, nên từng kẻ đều trốn cả rồi!”

“Nhưng không cần lo lắng, tông môn có quy mô lớn như vậy, chúng có thể trốn được nhất thời chứ không thể trốn cả đời!”

“Không tìm nữa, về trước rồi tính!”

Đối phương đã có chuẩn bị, muốn đánh úp để thu chút lợi tức cũng khó hơn.

Hạ Nhân trở về Thiên Huyền thần thành.

Lúc này, Mộ Thanh Đồng cũng đã được tìm thấy.

“Bái kiến công tử!” Mộ Thanh Đồng cúi người hành lễ với Hạ Nhân, nói: “Đều là lỗi của thiếp. Ban đầu thiếp cùng phu nhân Thái Chân ra ngoài, nhưng…”

“Nhưng thiếp không biết nàng ấy đã thất lạc thế nào. Suốt mấy tháng qua, thiếp đã tìm kiếm khắp nơi nhưng không phát hiện được chút manh mối nào!”

“Thiếp vốn nghĩ rằng tu sĩ chúng ta bế quan tu hành hoặc gặp phải chuyện gì khác, vài tháng, vài năm, thậm chí mười vạn năm cũng chỉ như cái búng tay, nên không kịp báo cho tông môn.”

Hạ Nhân nói: “Đối phương đã trăm phương ngàn kế, chuyện này không liên quan quá nhiều đến nàng.”

Thần niệm của Hạ Nhân quét qua người Mộ Thanh Đồng một lượt, vậy mà không nhìn ra tu vi của nàng.

Không phải vì tu vi quá cao nên không thể nhìn thấu, mà vì nàng mặc một loại nội y đặc biệt có thể ngăn người khác nhìn trộm.

Hạ Nhân chỉ có thể mở Động Hư Chân Mục, bắt đầu từ thần cách của Mộ Thanh Đồng.

Rất nhanh, tu vi của nàng đã hiện ra: Thần Tôn cảnh tầng ba!

Tu vi của nữ nhân này còn cao hơn ta sao?

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn cũng thấy bình thường.

Mộ Thanh Đồng đã tuyệt tuệ từ lâu, nàng tu hương hỏa đạo, dùng hương hỏa của Hạ gia để nâng cao tu vi, tốc độ đương nhiên nhanh đến mức không gì sánh nổi.

“Bây giờ các nàng cũng đã ra ngoài một thời gian rồi!” Hạ Nhân nhìn Thái Chân và Mộ Thanh Đồng, nói: “Có muốn trở về không?”

“Nếu các nàng muốn về nhà, ta sẽ bảo Hồng Lộc mở thông đạo không gian, trong chớp mắt có thể đưa các nàng về!”

“Ta không muốn!” Thái Chân lắc đầu, sau đó kéo cánh tay Hạ Nhân, nói: “Ở nhà ta còn chẳng được đến lượt, khó khăn lắm mới bắt được chàng một lần, ta không muốn cứ thế trở về. Phu quân đi đâu, ta sẽ theo đó!”

Hạ Nhân mỉm cười: “Được, ta định đến Chủ Tể chi cảnh xem thử đạo pháp sức mạnh!”

“Ta cũng đi cùng!” Mộ Thanh Đồng nói: “Nếu công tử không chê!”

Hạ Nhân gật đầu: “Vậy thì cùng đi!”

“Nhưng muốn đến Chủ Tể chi cảnh không dễ đâu!” Thái Chân nói: “Phải ngồi thuyền bay chính thức mới được!”

“Nhưng muốn ngồi thuyền bay chính thức thì phải có hành hôn ngọc giản. Ta và Mộ Thanh Đồng đều có, còn phu quân thì làm sao?”

“Hay là trước tiên ta hòa ly với Mộ Thanh Đồng, sau đó lập một hành hôn ngọc giản với chàng nhé?”

Hạ Nhân cau mày, nói: “Cũng không cần… Hồng Lộc, làm phiền nàng một chút, đi cùng ta nhận một cái!”

Hồng Linh lập tức đỏ bừng mặt, lời nói cũng trở nên lắp bắp: “Cái đó… ta không… không không không… ý ta là…”

“Nàng không muốn?” Hạ Nhân nhướng mày.

“Không không không…” Trịnh Hồng Lộc nói: “Ý của nô tỳ là… cầu còn không được… không không không…”

“Ý ta là, ta không… không thấy phiền!”

“Ồ!” Hạ Nhân mỉm cười: “Được… cùng đi thôi!”

Nhận hành hôn ngọc giản rất đơn giản, chỉ cần tùy tiện nộp một ít thần lực hoặc thần kim là được.

Tiếp đó, bọn họ mua vé thuyền từ thương hội để đi đến bí cảnh Chủ Tể.

Theo tốc độ phi hành của Thần Vương cảnh, Hạ Nhân đi từ Thiên Huyền thần thành đến Chủ Tể chi cảnh chỉ mất hơn hai mươi ngày.

Nhưng ngồi thuyền lại mất trọn nửa năm.

Nếu không ngồi thuyền thì không có cách nào tiến vào bí cảnh Chủ Tể, thậm chí ngay cả cửa vào cũng không thể bước qua.

Bốn người Hạ Nhân bước xuống từ con thuyền lớn!

Hàng nghìn tu sĩ cũng giống Hạ Nhân, đều bị đuổi xuống thuyền.

“Đây chẳng phải nơi hoang vu ngoài thành sao?”

“Tại sao không đưa chúng ta đến tận cửa bí cảnh!”

Hạ Nhân cũng nhìn quanh, quả nhiên nơi này là một vùng núi hoang vu.

“Các vị không cần lo lắng!” Một tu sĩ Thần Vương cảnh bước xuống từ con thuyền lớn của thương hội, chắp tay với mọi người rồi nói: “Trong Chủ Tể chi cảnh có chân nghĩa pháp tắc của đại đạo sức mạnh do Lực Lượng Thần Đế để lại!”

“Thuyền lớn của chúng ta không thể đến quá gần, nếu không sẽ phá hỏng chân nghĩa của đại đạo sức mạnh này!”

“Các vị hãy chờ một lát, sẽ có thuyền nhỏ đến đón!”

Thuyền lớn bay lên, nhưng vị trưởng lão Thần Vương cảnh kia lại không rời đi. Ông ta đứng giữa hư không, nói: “Tất cả mọi người không được tự tiện hành động. Nơi này đã rất gần lối vào bí cảnh, việc các ngươi phi hành sẽ làm nhiễu loạn chân nghĩa đại đạo, không được tự ý bay!”

“Được rồi, thuyền nhỏ đến rồi, mọi người có thể đến chỗ ta mua vé!”